

CHANSON AR GUISSIOU MEVE,

PE

CHANSON AR C'HRAVATENNOU.

Var an ton : *Va Mestres, men ho car.*

Me ho ped , tud yaouanq , arretit ho pasiou
Ma tisclerien cur getel so gred en ho mescou
Gand eur speret familier, var ar merc'het yaouanq ,
Pere so caer pentet ebars en amser bresant.

Bed so un amser, men meus-y quet guelet ,
Re gossoch evidon din ho deus lavaret ,
Penaus ar merc'het yaouanq voa douç , humbl ha parfet ;
Mes breman ho c'halon so dre oll deboëlet.

Ho c'halon so carget eus a iniquite ,
Hac ho c'horf so pentet demeus a vanite ;
Pa veint sortiet ermes ar c'hatekis ,
Ho c'halon so fleriet demeus ar yaouanquis.

O Doue ! pa sonjan ebars er c'his neve ,
Nen deus tuy a zezir nemet vit ar vanite ;
Roet ho deus ho c'halon dan drouc-speret infam ,
Goude cavet sclerdet da n'em viret divlam.

Vidoc'h pa voa prometet , en fond ar vadiant ,
E vijec'h calonec , o renons da Satant
Ha d'e oll ministret ha d'ho tentation ,
Pere so porjêrien en dorojou ho calon.

Mont a reont dan dans , ha gante eur seeret ,
Eur mouchouer tapis , franch tul collinet ,
Un davanjer en sey hac eur boutou siret ,
Ar godellou varnean a rubanou friset.

Mes c'houas eta , siouas , pa n'em gonsiderau ,
Bea so deus ane a deu da n'em farda :
Gand eur matier secret a ongant preparet
Ho bisach a frotont , vit beza admiret.

Ma ho goelfec'h er guis-se , pentet a rubanou ,
Cravatennet en bris ha gant dantelezou ,
Neuse vezo lavaret , certen en guirjone :
Homan so demesel , herve ar c'his neye .

Pa vesò en vanite , ar gravaten pentet ,
Vo qet merc'h eur c'hemener na merc'h eur c'hlaskuer bouet ;
Bale raïo var ar mæs , couls , vel er c'heriou ;
Hac e vo pinvidie da nep so bras ho guinou .

Eur ves è eta guelet ganti eur gravaten ;
Martese n'eus quet pemb guenec en e godel .
Ha ! demeus ho maillurou pa veint y sortiet ,
He c'housont parlant evel ar filosophet .

Ha c'houi , pautret yaouang , terrnbl sedicius ,
Pere ho darempret , ingrad ha gloriis ,
Ma ne deut quet d'o regali , evel ar c'his neye ,
C'houi peso ho pisach digante heb dale .

Perae ta ma voar quer sot , gant eur sort femeleñ ,
Ma renquer reñ da lipet an tas hac an dufen ;
Ne glesquet quet ho henor, entresoc'h pautret yaouanq ,
O vesa quer dalet gand merc'het ar guin-ardant...

Mouvemanchou ho speret , dre ar scanvadures ,
D'e digas dar ger he renço cavet amoures ;
Mar teu al libouden d'he digas dar ger...
E prometo exposi dindan ar bec'h pounner.

Pa veint evel-se meso , carget a vanite ,
E teont d'ha exposi ho c'horf hac ho iné ,
Dre un afflamation hac un tan violent ,
Ho c'halon , ho speret , hac ho bisach ardant.

Caër a so guelet quement a exemplou ,
Ne deveus quet a spont rac mam ar miseriou ,
Pini a zeu d'ho laquet evel eur vouären :
Quer treut , quer finastet , en bordic ho logen .

Nen deus quet diou anese er memes fantasi ,
Unan a iel dan dans , un all d'an hosteleri ;
Eul lod-all so ane , dre un affection ,...
Gand ho zeoudou milliguet hac ho detraction .

Ar bras demeus ane , pa veint y dimeet ,
Ha n'em gaff du ha lous evel ar pec'het ,
N'en deus nemet eur bugnel , ret è mont dà vale :
Leset e zè bremān ar vanite a goste .

Dre ho catekis , ma ve dec'hu ret
Cavet priadeles , ne vec'h bout eurejet .
Couscoude , en effet , ho zeod so liberal ,
Ia ! da n'em interessi deus afferou ar re-all .

Bet e voa un amer hac e c'hanaveet
Piou vije pinvidic deus ne vije quet ,
Mes breman , er c'hontrol , renquo ar baourente ;
Heno e velomp ni stignet ar c'his neve.

Perac ta gant vanite ma voar quen touëlllet ,
Ha da reï seouarn dar guel deot milliguet ,
Pini a zeu da formi , dre eur vivacite ,
Un horroi fulminant a enep lezen Doue.

Ar vanite a so eur sourcen a enep ar burete ,
Rac gantan et trompler ar pura chastete ;
Bea e zeo eur serpent pini ho tiframo ,
Hac un incane dibet d'o tougen d'ar flamo.

Lesomp eta ar merc'het n'ho deveus vit Doue
Nemet ar pec'het infam hac ho oll vanite ,
Pere n'ho deveus sicour , quennebeut assurans ,
Pa ne ellont miret da zonet d'en offans.

Me ho ped , merc'het yaouang , tachet da imita
Ar poaniou a souffras santes Madalena :
Gand glac'har d'e fee'het hi a c'huenade ,
O vea bet quer dallet en puns ar vanite.

Bevomp eto , va breudeur , en guir gatoliket ;
Sonjomp alies er maro ha ne yeim quet tromplet ,
Sentit eus an avision hor Bastoret santel ,
Hac e c'hefomp dan evo dre c'hras an Eternel .

Rac bue an den so evel eur bouill moguet ,
Pa sonch beza guella alies e ve discaret
Gant ar maro tromplus , pini deu d'hor soupreñ
Ha d'on dispartia demeus ar bed mondren.

Pa non quet vit avans e c'han da finissa ,
Ha neb e c'havo fotif , m'en ped d'er c'horija.
Eul loden a c'hoärso o elevet anesi ;
Lod-all savo ho fen , carguet eus a fury.

Homan so bet compost en huelen Sant Aler,
Gant *François AN DIZÈS* , mab da eur labourer,
A n'eus laquet en e speret donet d'he c'homposi
Hac ho ped , ma c'henvrois , da zonet d'e disqui.

FIN.

QUINVIAD AR CHASS.

Var un ton Eloquant.

Ma speret so troublet o tont dà gonsideri ,
Ma c'halon so mantret ha carguet a annui ,
O clasq goud ar feçon da zonet da rima
Eur c'biniiad e neve flam , vit n'em divertissa .

Habitantet a Vreis-Isel , didostaït aman ,
Hac en ho faveur men ia da ziscleria
Eur maleur distolet var ar chass , er vro-man ;
Pea a renqfer divarne , peautramant ho laza .

Ha c'houi oll , chass ar vro , didostaït ive
Hac e clefet penaos e c'houarve quemen-se :
Lancet ê al lesen , abeurs an oll vestro ,
En ho henep , chass paour , d'ho laquet d'ar maro .

Cri e vije ar galon ne deuje da voëla
Ebars en Runagavet , an de divea ar bla ,
O clevet ar mesic gand oll chass ar c'hanton ,
Eus en em dispartia , e ranne ho c'halon .

Mont a ran da guiviadi , eme ar c'hi cossa ;
Credi a ran e zon tad da guement so aman :
Assambles gand ho mamou , pa vijent en ho zomder,
Men meus tremenet ar bras demeus va amser.

Betec pemp a c'houec'h deves e meus bet laquet
Eb mont var dro ar ger da glasq va samic bouet ;
Distruch ha disflanquet , foulet en em dreïna ;
Pa n'en gave eur c'hi all nin renque n'eur ganna.

Neuse e lavarjont oll , o clevet anean :
Greomb beb a arsaden , vid en n'em dispartia.
Biscougas nen deus bed var ar memes plenen
Eur bagat chass eveldomp , tout e momp en anquen.

Eno e quinviadjont an eil demeus eguile ,
Ma c'hefomp dar ger da finissa hor bue ,
Da c'hortos ma teuio an anquou ebars er vro ;
Enes so pot dinatur , hac hon laquaï dar maro.

Pa n'em gevont er ger e commansont quinviadi :
Adieu , va mest ha va mestres , adieu oll dut an ty .
Adieu eta , Minetic , adieu dit a laran :
Biscoas n'on bed glac'haret evel ma zon breman.

Muia ma on glac'haret è d'am c'hi couchant ;
E habit en dro dean a voa pentet guel-goant.
Biqnen ne bermetin e laquet d'ar maro ;
Paed e vo divarnan ar pes a lavar ar mestro.

Ha men , e me un dall , penaus e rin brema ?
Piou a reno ac'hanon da vont da glasq bara ?
Te , ma c'hi Minetic , te c'heus bed ma renet
Deus an eil quer d'ebep , da glasq ma samie bouët.

Ma speret so troublet ha carget a anquen
O compren er glac'har , so en o toues , Francijen ;
Cousgoude e meus tor , ma Doue , pa sonjan ,
Rae breman e vo espernet ha meur a dam bara.

Ma n'o c'heus c'hoant da glevet pelec'h e man ar c'homposer ,
E man en Runagavet , en bordic Sant Aler ,
A neus-i e c'homposet , n'eur laquet eur c'hornedat ,
Goude e gouan , aroc mont da gousquet .

FIN.

Déposé :

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to Vr. Guilmér, which is also mentioned in the text below.

E Montroulez , e ty Vr. GUILMER.